

சுப்பிரமணிய பாரதியார் சுட்டிய யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி

நா. ஞானக்குமாரன்

ஆய்வுச் சுருக்கம்:-

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் தனது பாரதியறுபுத்தாற்றில் ழனீறு சுவாமிகள் பற்றிப் பாடியிருப்பது அறிஞர்களுக்காகும். குளிசைச்சாமி, கோவிற்குச்சாமி, யாழ்ப்பாணத்துச்சாமி என அம் ழனீறு பேரூம் எருத்தானப்படுகின்றனர். இம் ழனீறு பேரூம் யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகள் பற்றி பாரதியார் "ழகத்தினீலோர் உவமையில்லா யாழ்ப்பாணத்துச்சாமி" என வெறுவாகப் போற்றிச் சீவாதித்துக் ழூரிப்பீடுவது கவனிக்கத் தக்கதாகும். இவ்வாறு பாரதியாரால் யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகள் எனக்குறிப்பிடப்படுபவள் யாரெனும் கேள்வி ழிந்தியாவில் உள்ள அறிஞர்கள் மத்தியிலும் இவ்வகை வாழ் அறிஞர்கள் மத்தியிலும் ழூராய்ப்பட்டு வந்துள்ளமை காணலாம். இவ்வகைக்கும் ழிந்தியவிற்குமிடையில் பன்னெருங்காலமாக அறிஞர்கள், சீத்தர்கள் சுவாமிகள் மத்தியில் நெருங்கிய தொடர்பு பேணப்பட்டு வந்துள்ளமை காணலாம். இவ்வகையில் யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி எனப் சுப்பிரமணிய பாரதியாரால் கருதப்பட்டவர் யாரெனும் கேள்விக்கு விடையான ழயல்வதாக இவ் வாய்வு அமைகின்றது. பாரதியார் அமரத்துவம் அடைந்து ழுறத்தான தாற்பது ழுண்டுகளுக்குப் பிற்படவே யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி யாரென்ற பிரக்கஞ இவ்வகையில் அறிஞர்கள் மத்தியில் ழுறத்தகைன்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அகனி தொடர்ச்சியில் பல ழுண்டுப்பிரகரங்கள், சுட்டுரைகள், புத்தகங்கள் வெளிவந்துள்ளமை சுட்டிக்காட்டும். இவ்வாய்வானது ழீது தொடர்பான கருத்துக்களைத் தொகுத்து பகுத்தாராய்வு செய்து சுப்பிரமணிய பாரதியார் எருத்தானிட யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகளை ழினக்கொட்ட ழயல்கின்றது. இவ்வாய்வானது வரலாற்றாய்வு ழுறையியலையும் பகுத்தாராய்வு ழுறையியலையும் புத்தகக்க ஆய்வுமுறையியலையும் கைக்கொள்வதாக அமைகின்றது.

திறவுச் சொற்கள்: - பாரதியறுபுத்தாறு, யாழ்ப்பாணத்துச்சாமி, அருளும்பகைவானிகள்.

ழமுதலதாட்டினை ழுானபூமி எனக் குறிப்பிட்ட திருமுதலின் வாக்கிற்கமைவ எனண்ணற்ற சித்தர்கள், சுவாமிகள் வாழ்ந்து மக்களின் ழுன்மிக வளர்ச்சிக்கு வளமுட்டிய வகையில் விளங்கியமை காணலாம். இத்தியாவில் பதினெண் சித்தர்கள் முதலாக எண்ணுக்களைக்கற்ற சித்தர்கள், சுவாமிகள் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள் என்பது வரலாற்று உண்மையாகும். இன்றும் பலர் இவையறை காயாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். அது போல குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்திலும், மலையகத்திலும், மட்டக்களப்பிலும் பலர் வாழ்ந்துள்ளமை அறிதற்குரியதாகும். எனினும் ழமுத்தில் இவ்வாறு வாழ்ந்த சுவாமிகள் பற்றிய செய்திகள்முறையானவைகிலும்முழுமையான திலையிலும் எருத்தானப்படவில்லை யென்பது

குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் அறிஞர்கள், சுவாமிகள் மட்டத்திலும் ழமுத்தவர்களுக்கும் தமிழகத்தவர்களுக்கும்மிடையில் நெருங்கிய தொடர்பிருந்தமை காணக்கடியதாகும். சில சித்தர்கள், சுவாமிகள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இங்கு வந்து தங்கியவர்களாகவும் சிலர் இங்கிருந்து தமிழகம் சென்று சில காலம் தங்கி வாழ்ந்து திரும்பி வந்தவர்களாகவும் விளங்கினர். இவ்வகையில் தமிழ் வளர்த்த அறிஞர் பெருமக்களும் உள்ளடங்குவர். இத் தன்மைய்குரிய ஒருவராகவே யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகளும் விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

'பாரதி அறுபத்தாறில்' "ழுகத்தினீலோர் உவமையில்லா யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி"

என்ப பாரதியாரால் எடுத்தாளப்பட்ட சாமி யாரென இனங்காண முற்பட்ட வகையில் பல்வேறுபட்ட ஆய்வுகள் சாமி காலங்களில் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் எழுத்துன்மை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வாய்வானது இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் பாரதியார் எடுத்தாள்ட யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி யாரென்ற வகையில் எழுத்த பல கருத்துக்களைத் தொகுத்து ஆராய்வதே முதன்மையான நோக்கமாக கொண்டமைகின்றது. தக்க சான்றுகளின்றி இவரே மக்களிட கப்பிரமணிய பாரதியார் குறிப்பிட்ட யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியென இனங்கண்ட முயற்சிகள் கற்றோர் முத்தியில் ஆய்வுக்குட்பட்ட வேண்டியதும் அதன் வழி அவர் எவ்வென நிறுவ வேண்டியது இத் துறை சார்ந்தோரின் கடனாகும். இவ்வகையில் இவ்வாய்வானது வரலாற்று ஆய்வு முறையினை வலியுறுத்தும் பகுத்தாய்வு முறையினை வலியுறுத்தும் ஆய்வு முறையினை வலியுறுத்தும் அடிப்படையாகக் கொண்டராய்வதாக அமைந்துள்ளது.

'பாரதி அறுபத்தாறு' எனும் பாடலில் பாரதியார் யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி பற்றிய பாடுகையில்,

"கோவந்த சாமி புகழ்ச்சியு சொன்னேன்
குணவழிதின் விழிப்பென்று யாழ்ப்பாணத்தான்
தேவியதும் மறவாத தீர ஞானி
சிதம்பரத்து நடராச ஓந்தி யானான்
யானியரைக் கரையேற்றும் ஞானத்தோணி
புரமபத னாய்வெனும் பார்வையானான்
காணி னார் தடங்கனிலே மீன்கள் யாயும்
கழனிசன் ஆழ்புழைவெயிலே அனைக்க கண்டேன்"
"தங்கத்தாறு பூசைம செய்தும் சீரதனின்கம்
சமைத்துமவற்றி நினைசின் தானைப்பிவாற்றும்
துங்கமுறு பக்தர் பசர் புனிர்நுள்ளார்
தொழுவே ஏந்தாறும் எனக்குப் பார்பேய்
மயங்கனெல் சேர் திருவிழியால் அருளைப் பெய்யும்
வானவர் கோன் யாழ்ப்பாணத்தின் தன்னைச்

சங்கரெனை மெய்ப்பாறும் ஓனின சொன்னே
சரணடைந்தால் அறுகனின் சர்சரித்தி"
(பாரதியறுபத்தாறு-40-41) எனவும்

இவற்றைவிட குவளைக் கண்ணன் புகழ் அடுத்து வரும் பாடலிலும் யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி பற்றி பின்வருமாறு எடுத்தாள்குது காணலாம்.

"மகத்தான ஓனினென்காம் கண்ணன் தேயுள்
வானெனென்காம் கண்ணன் அடியானார்
மிகக்காறுமுயர்ந்த தனிவுடைய நெஞ்சின்
வீரன் யீரன் குவளைபூக்க கண்ணன் என்பார்
கைத்தினினேன் உணையின்ன யாழ்ப்பாணத்துச்
சாமிதனை யினனினென்றான் மனைக்
கொணர்ந்தான்

அகத்தினிலே அவன் யாத மறைப்புகண்டேன்
அன்றோய் போதேன் டுடுவே

விடு"(பாரதியறுபத்தாறு-43) எனவும்

உயர்வுற எடுத்தாள்ட சொல்லாட்சிகள் பாரதியார் யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி யீது கொண்டிருந்த ஆழமான, காந்திரமாளினையை உணர்த்தவய்வதாகும். இத்தன்மையினார்தான் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தவர்களும் இந்தியாவில் சிறிது காலம் தங்கி வாழ்ந்தவர்களும் பாரதி சுட்டிய யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகளே இவர் என இனங்காண முற்பட்ட தன்மை பலரிடம் அமைத்துள்ளமையைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

அறுபதுகளில் யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகள் பற்றிய பிரக்களவு கொண்ட பல கட்டுரைகள் வெளிவந்தமை கவனத்திற்குரியதாகும். திரு. இ. ந. சுந்தரமார் என்பவர் 1961 ஆகஸ்ட் 'ஸ்ரீ லங்கா' இதழில் 'ஞானம் வளர்ந்த புதுவை' எனும் கட்டுரையில் யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி பற்றி கோவிலி எழுப்பியிருந்தார். இதற்கு பதிலளிக்கும் வகையில் திரு. பொ. சபாபதிப் பிள்ளை அவர்கள் 'ஸ்ரீ லங்கா' 1962 ஏப்பிரல் மாத இதழில் 'பாரதியின் ஞான குருவான யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி' எனும் தலைப்பில்

ஒரு கட்டுரையினை வெளியிட்டிருந்தார். இக் கட்டுரையறி விவாபாரிமுலையைச் சார்ந்த அருளம்பல சுவாமிகளே பாரதியின் ஞானகுரு எனும் வகையில் குறிப்பிட்டார். இதனைத் தொடர்ந்ததாக இவ்வகை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் 1963ல் அல்லாய் வடக்கு விவாபாரிமுலையை அருளம்பல சுவாமிகளே பாரதியின் ஞான குருவான யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி என்பதனை வெளிப்படுத்தும் வகையில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தினை விவாபாரிமுலையில் 07.05.1963ல் நடத்தினார்கள். இதில் முன்னாள் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் கா.சிவதந்தம்பி, மற்றும் முன்னாள் தமிழ்த் துறைப் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி போன்றோர் மேற்படி கருத்தினை இக் கூட்டத்தில் வலியுறுத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ் விழாவினை முன்னிட்டு அன்றைய தினகரன் பத்திரிகை (07.05.1963) யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகள் நினைவிதழ் ஒன்றினை வெளியிட்டது. 09.05.1963ல் சுழநாடு பத்திரிகையில் ஆசிரியர் தலைவங்கத்தில் பாரதியாரின் ஞானகுரு யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகளே என வெளியிட்டிருந்தது. இதற்கு பிற்பட 15.05.1963ல் வெளிவந்த ஆத்மஜோதி மாத இதழ் பாரதியாரின் ஞானகுரு யாழ்ப்பாணத்துச்சுவாமி அருளம்பலம் எனும் கூற்றுடன் அவரது படத்தினையும் அட்டையில் பிரகரித்திருந்ததுடன் அதன் ஆசிரியரான திரு. க. இராமச்சத்திரன் அவர்கள் அருளம்பல சுவாமிகளே யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகள் எனச் சுட்டியுள்ளார். இவ்வகை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தினர் கூட்டிய கூட்டத்தின் தொடர்ச்சியாக சுழத்துச் சோழ (சுழநாடு -5.5.63), பரகராமமூர்த்தி (கத்திரன்-5.5.63), சிவஞானகந்தம் (சுழநாடு - 6.5.63), கைலாசபதி, க (தமயன்-7.5.63), சிவதந்தம்பி, கா(தமயன்-7.5.63), இராமச்சத்திரன், க (ஆத்மஜோதி-15.5.1963), ஞானபாண்கரன், க (கத்திரன்-19.5.1963), ஆகியோர்கள் யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமியார் தொடர்பான கருத்தாடல்களை அன்றைய நாளிதழ்களில் வெளியிட்டமையைக் குறிப்பிடலாம்.

'ஸ்ரீ ஸங்கா' 1962 ஏப்பிரல் மாத இதழில் 'பாரதியின் ஞான குருவான யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி' எனும் தலைப்பில் ஒரு கட்டுரையினை வெளியிட்ட பொ.சபாபதிப் பின்னை 1979ல் 'புற்றனைக் கரசே' எனும் நூலை வெளியிட்டார். இந்நூல் ஆசிரியர் சபாபதிப்பின்னையவர்கள் அதில் தமக்கும் அருளம்பல சுவாமிகளுக்கிடையில் இருந்த தொடர்பைச் சுட்டியதுடன் அருளம்பல சுவாமிகளே யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி என்பதனை வலியுறுத்திப் பல தகவல்களை வழங்கி நின்றார். இவற்றைத் தொடர்ந்து 22.11.1981ல் வீரகேசி இதழில் சி.மு.தம்பிராசா 'பாரதி வர்ணித்த ஜகத்தினிலேனார் உவமைவல்ல யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி எனும் தலைப்பில் அமைந்த ஒரு கட்டுரை மூலம் அருளம்பல சுவாமிகளே யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி என்பதனை மேலும் வலியுறுத்தி நின்றார். திரு.ஆ.சபாரத்தினமும் 31.01.1982ல் வெளிவந்த தினகரன் வாரமஞ்சரியில் 'தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றில் பாரதிக்கு முன்னும் பின்னும்' என்னும் கட்டுரையில் யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகள் அருளம்பல சுவாமிகளே எனக் குறிப்பிட்டிருந்தனர். அம்பிகைபாகனும் 07.02.1982 வீரகேசி இதழில் 'பாரதியும் பல ஞானசித்தர்களும்-பாரதி சத்தித்த யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி யார்? எனவும் இரு கட்டுரைகளை இக் காலகட்டங்களில் பிரகரித்திருந்தார் (வீரகேசி - 31.1.1982, 07.02.1982). இந்து கலாசார நினைக்கனகத்தின் இந்து கலைக்கஞ்சியத்தின் பதிப்பாசிரியரான பேராசிரியர் பொ. பூவேசசிங்கம் அவர்களும் யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகள் விவாபாரிமுலையைச் சார்ந்த அருளம்பல சுவாமிகளே என எடுத்தாண்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகள் சபையினரின் வேண்டுகோளுக்குமைய 1991ல் தொடங்கிய ஆய்வானது 'பாரதி போற்றிய அருளம்பல சுவாமிகள்' எனும் நூலாக 1992ல் யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகள் சபையினரால் வெளியிட்ட பெற்றது. யாழ்ப்பாணத்துச்

கவாமிகள் - 'சித்தர் மரபு வளத்துக்கான ஒரு பலகணி' எனும் முன்னாள் பேராசிரியர் கா. சிவதத் தம் பியின் மூன்றுரையான குறிப்பிணையும் உள்ளடக்கியதான இத் தூல் அருளம்பல கவாமிகளின் வாழ்க்கை, பாரதி போற்றிய யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகள், அருளம்பல கவாமிகளின் தூல் விபரங்களும் தூற்பொருளமைவும் எனும் மூன்றம்சங்களினை உள்ளடக்கியதாக அமைந்திருந்தது (ஞானமூர்த்தி, 20-1992-42-43). இத் தூல்வழி அருளம்பல கவாமிகள் வெளியிட்டதான பதின்னான்கு தூல்கள் பற்றி குறிப்பிட்டமை காணலாம். 'அருளம்பலம் சந்தேக நிவிர்த்தி', 'சுற்பு நிலை', 'அநாதிபோதம்', 'சங்கவினாவிடை', 'சைவவினாவிடை', 'தர்க்கசான்றிரம்', 'அருவாசக தேவ-ஆரம்', 'சிவதரிசி', 'நாகை நீலலோசனி அம்மன் பேரில் தோத்திரம்', 'நாகை நீலலோசனி அம்மை ஊஞ்சல்', 'சுற்பு நிலைச் சுருக்கம்', 'பழைய ஏற்பாட்டுடன் படிக்கை', 'ஆதிபுராணம்', 'ஆதிநீதி', 'என்பன அவரால் ஆக்கப்பட்டனவாகும் - 'ஆதிபுராணம்', சிலோனில் (இலங்கையில்) பிரசுரிக்கப்பட்டதாகும். 'அநாதிபோதம்', 'சங்கவினாவிடை', 'சைவவினாவிடை', 'தர்க்கசான்றிரம்' ஆகிய தூல்கள் கைக்குக் கிடைக்கவில்லை. இவை எங்கு வெளியிடப்பட்டதென்பது அவரது இலங்கை இந்தியத் தொடர்பினை மேலும் வலியுறுத்த வல்லதாக அமையும். அருளம்பல கவாமிகளின் தூற்களானவை அவரது ஆன்மிக அறிவனுபவத்தின் ஆழத்தினைப் புலப்படுத்தவனவாக விளங்குகின்றன. குறிப்பாக 'அருளம்பலம் சந்தேக நிவிர்த்தி' எனும் தூல் கவாமிகளின் பரவெளிச் சிந்தனைகளையும் பரந்த தூலறிவினையும் புலப்படுத்தவல்லதாகும். இவ்வகையான ஆழ்ந்த புலமையே பாரதியாரைச் சிறப்புறப் போற்ற வைத்ததென எண்ணத் தோன்றுகிறது. மேலும் வேறெந்த கவாமிகளும் இவ்வாறான படைப்புக்களை வெளியிட்டமையைக் காணமுடியவில்லை.

இத் தூல் வழி இதுவரை காலமும் ஆதாரப்படுத்தப்படாது எடுத்தாளப்பட்டு வந்த தவறான கருத்துக்களைத் தெளிவாக நிராகரிக்கப்பட்டு பாரதி எடுத்தாண்ட யாழ்ப்பாணத்தச் சாமி என்பவர் வியாபாரி மூலையை பிறப்பிடமாகவுக் கொண்டு புதுவையிலும் நாகையிலும் முப்பது வருடங்களுக்கு மேலாக வாழ்ந்தவரான அருளம்பல கவாமிகளே என்பது ஆதாரப்படுத்தப்பட்டதாக அமைந்தது. மேற்கட்டிய தூலில் பாரதி போற்றிய யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி என்பதினை விரிவு, ஆதாரங்களுடன் எடுத்தாண்டமை காணலாம் (ஞானமூர்த்தி, 20-1992-23-41). இத்தூல்பாரதியார் கையாண்ட சொற்பதங்களை துல்லியமாக எடுத்தாண்டு அவர் குறிப்பிட்ட மூன்று கவாமிகளில் யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகள் எவ்வாறு வேறுபட்ட வகையில் பாரதியாரால் எடுத்தாளப்பட்டிருந்தார் என்பதும் புகத்தாராயப்பட்டிருந்தமை காணலாம். மேலும் இத்தூல் வியாபாரிமூலையில் அமைந்த மேலைப்புலோவி சைவப்பிரகாச வித்தியாசாஸையிலும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்திலும் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகளான அருளம்பல கவாமிகள் இதர கவாமிகள் போலன்றி பதினான்கு தூல்களை வெளியிட்டவரென்பது 'பாரதி போற்றிய அருளம்பல கவாமிகள்' எனும் தூலின் வாயிலாக வெளியிட்டது. இத்தூற்பட்டியலில் நான்கு தூல்கள் தவிர்ந்த ஏனையவை கைக்கெட்டிய நிலையில் அவை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தூலகத்திலும் பிரதி பண்ணப்பட்டு மேல்நிலை ஆய்வுக்கு உதவும் வகையில் பேணப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இத் தூல்களில் 'அருளம்பலம் சந்தேகநிவிர்த்தி', 'சுற்பு நிலை', 'அருவாசக தேவ-ஆரம்', 'சிவதரிசி' ஆகியன புதுவையிலும் 'நாகை நீலலோசனி அம்மன் தோத்திரம்', 'நாகை நீலலோசனி அம்மன் ஊஞ்சல்', 'சுற்பு நிலைச் சுருக்கம்', 'பழைய ஏற்பாட்டுடன் படிக்கை', 'ஆதி நீதி' ஆகியன

நாகைமீறும் பிரகரமானவையென்பது கவனத்திற்குரியதாகும். 'ஆதி புரானம்' இலங்கையில் உள்ள காமிலி அக்கக்கடத்திலும் பிரகரமாகியுள்ளது. இதனை விட சில ஆக்கங்கள் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவே இருந்தமையினால் யாழ்ப்பாணம் இத்துசமயப் பேரவையின் அலுவலகங்களில் அருளம்பல கவாயிகளின் 'மண்விண் விளாவிடை' எனும் தலைப்பில் இத்தூல் 2000ம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டு விவாபாரிமூலையில் வெளியிடப்பட்டது (குணமுமாரன் பேராசிரியர். நா (பதிப்பாசிரியர்) சி.வே. அருளம்பல கவாயிகள் அருள் செய்த மண் விண் விளாவிடை. 2000). இத் தூலில் அருளம்பல கவாயிகளின் ஆக்கங்களான மண்விண் விளாவிடை, கவிமான அறிவிக்கை, நாட்சியர் பேரில் விண்ணப்பம்(பாடல்), முகில் பூமாதேவிக் குடும்பம் (பாடல்) ஆகியவையும் தாண்டப்பட்டனம் ஸ்ரீஸ்ரீ பெண்கள் கவாயிகள் மடாலயத்தில் அருளம்பல கவாயிகள் மீது 1943ல் பாடப்பெற்ற 'அருள் அம்பல ஆனந்தஜோதி' பாடலும் அருளம்பலகவாயிகள் முன்னர் பாடிய 'தோத்திரமும்' மீள் பதிப்பிக்கப்பட்ட வகையில் வெளிவந்தது.

இவ்வகையில் விவாபாரிமூலையைச் சார்ந்த அருளம்பலகவாயிகளே பாரதியார் போற்றிய யாழ்ப்பாணத்துச் கவாயிகள் என விரிவாக எடுத்தாண்டபட்ட போதிலும் காலத்துக் காலம் சில அறிஞர்கள் முன்வைத்த கருத்துக்கள் இக் கருத்துக்களை திராகரிக்கும் வகையில் அமைந்திருந்தமை காணக் கடி யதாகவுள்ளன. இவ்வகையில் 'பாரதி கண்ட சித்தர்கள்' எனும் தூலை மார்கழி 2002ல் எழுதி வெளியிட்ட இந்திய அறிஞர் சி.எஸ். முருகேசன் அந் தூலின் ஐந்தாவது இயலில் யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியார் என ஸ்ரீ கதிரவேலு கவாயிகளை எடுத்தாண்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும் (முருகன் .சி. எஸ்., 2002-92-98). இக் கதிரவேலு கவாயிகள் யாழ்ப்பாணத்தைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவரெனவும் வடலூர் வள்ளல் இராமலிங்க கவாயிகளைச் சந்திக்கும் நோக்குடன் எந்தவரெனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதே தவிர விரிவான

எத்தகவல்களோ அல்லது பாரதியாருடன் அவருக்கு கிருத்த தொடர்புகளுக்கான சான்றுகளோ வழங்கப்படவில்லை. மேலும் ஸ்ரீ கதிரவேலு கவாயிகள் எதப்பூசத்தில் புதுவை பிருத்தாவணத்தில் சமாதியடைந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சிதம்பரத்தில் உள்ள ஸ்ரீ கதிரவேலு கவாயிகளது சகோதரி மகனொருவரே குருகுண நடாத்துவதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனினும் இதுவரை இவ்வகையில் வாழ்ந்த சித்தர்கள், ஞானிகள் பற்றி வழந்த தூல்கள், குறிப்புகள் எதிலும் இக் ஸ்ரீகதிரவேலு கவாயிகள் பற்றி எத்தகவல்களும் இதுவரை கிடைத்திலது. இதே செய்தியானது சி.எஸ். முருகேசனின் மற்றொரு தூலான 'புதுச்சேரி சித்தர்கள்' என்பதிலும் யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியாராக ஸ்ரீ கதிரவேலு கவாயிகள் பற்றிச் சுட்டப்படுவதனைக் காணலாம் (முருகேசன், சி.எஸ்-2003-18-22). இதில் ஸ்ரீகதிரவேலு கவாயிகள், ஸ்ரீகதிரவேல் கவாயிகள் எனும் நாமம் ஒருவராகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இத் தூலில் இருபத்தாறு புதுச்சேரிசித்தர்களின் ஒருவராக யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீகதிரவேலு கவாயிகளை எடுத்தாளுவது காணலாம். இதில் ஸ்ரீகதிரவேலு கவாயிகள் ஒரு மூதாட்டிக்கு இரசவாத சக்தியால் பத்து நாட்களை ஒருநாள் தாண்டவும் கொடுத்த செய்தி சுட்டப்பட்டுள்ளதுடன் பாரதியாருக்கு குண்டலினி யோகத்தை பாரதியாருக்கு அறிமுகப்படுத்தியவராகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனினும் இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்தவரா? அல்லது யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவரா? என்பதற்கான ஆதாரங்கள் எதுவும் கிடைத்திலது. இது தவிர இவ்விரு தூல்களினிடாகவும் ஸ்ரீ கதிரவேலு கவாயிகளே பாரதியார் குறிப்பிட்ட யாழ்ப்பாணத்துச் கவாயிகள் என்பதனை நிறுவ போதிய ஆதாரங்கள் வழங்கியதாயில்லை. அதேவேளை பாரதி போற்றிய யாழ்ப்பாணத்துச் கவாயி யார்; என்ற தலைப்பில் குணமுமாரன் எழுதிய தொடர் கட்டுரையானது தொண்டமனாறு செல்வச்சந்திரியால் ஆச்சிரம வெளியிடான

ஞானச் கடலில் அருளம்பல சுவாமிகளை சான்றுகளுடன் இனங்காட்டிய வகையில் 2007 ஜூப்பசி, கார்த்திகை மாதமலர்களில் வெளிவந்தமை கட்டுதற்குரியதாகும்.

யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகளான அருளம்பல சுவாமிகள் 1942ல் சமாதியடைந்தபோது அவர் இந்நியாவிலிருந்து கொண்டு வந்த சமாதிக்கான பொருட்களைப் பயன்படுத்தி அவரது அன்பர்களால் கருங்கல்லான சமாதியாலயமானது அமைக்கப்பட்டது. அதுபது வருடங்களுக்குப் பிற்பட தென்னிந்தியாவில் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சுவாமி அருளானந்தாவின் தலைமையில் சமாதியாலயம் புதுப்பிக்கப்பட்டு 25.11.2004ல் குடமுழுக்குச் செய்யப்பட்டது. அன்றைய தினமே "யாழ்ப்பாணத்து மெளனகுருவின் சரித சூக்தம் - மீண்டும் அருள் தர வந்தேன்" எனும் தலைப்பில் சுவாமி அருளானந்தாவின் ஒரு நூல் வெளியிடப்பட்டது (அருளானந்தா சுவாமி-2004). இந்நூல் மீண்டும் பாரதியின் ஞானகுரு அருளம்பல சுவாமிகளே என்பதனை வலியுறுத்துவதாக அமைந்தது. இந்நூல் பெரிதும் ஞானகுருமாரனால் எழுதப்பெற்ற 'பாரதி போற்றிய அருளம்பலசுவாமிகள்' எனும் நூலின் கருத்தம்சங்களுையே பெரிதும் எடுத்தாண்ட வகையில் விளங்கிய போதிலும் ஸ்ரீ அருளம்பல சுவாமிகள் வழிபாட்டிற்கான அன்போத்திரநாமாஷ்டி ஸ்ரீ அருளம்பலசுவாமி கள் வழிபாட்டிற்கான 108 நாம அர்ச்சனை ஆகியவையும் இணைத்து அமைத்துள்ளமை நோக்கத்தக்கதாகும். 2006ம் ஆண்டு வைகாசி மாதத்தில் வெளியான ஆத்மஜோதி மாத இதழில் 'மகாகவி பாரதி போற்றிப் பாடிய யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி இவரே' எனும் எட்டுப் பக்கக் கட்டுரை ஒன்று வெளியானது (ஆத்ம ஜோதி - 2006-23-29). இதில் பாரதி போற்றிய யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி விசுப்பாதி மூலையைச் சார்ந்த அருளம்பல சுவாமிகளே என்பதனை சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் எடுத்து விளக்கி நின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

யாழ்ப்பாண மாநகராட்சி மன்ற சைவ விவகாரக் குழுவின் பதிர்ணைக்காவது இதுமான நல்லைக்குமரன் மலரில் 'யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுக சுவாமிகள்' என்ற ஏழு பக்கக் கட்டுரை ஒன்று மறைந்த சுவாமிநிதி குணராசாவால் வரையப்பட்டிருந்தது (குணராசா,ச-2006). இதே கட்டுரையானது சில பக்கங்களையும் இணைத்து சிறு நூலாக 'பாரதியின் ஞானகுரு யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுக சுவாமி' என்ற தலைப்பை முகப்பட்டையில் தாங்கியவாறு யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுக சுவாமி அறக் கட்டளை சபையினால் வெளியிடப்பட்டது (குணராசா,ச-2006). எனினும் புத்தகத்தின் தலைப்பானது 'யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுக சுவாமி' என உட்புறத்திலும் நூல்விபர அட்டவணைவிலும் குறிப்பிட்டுள்ளமை அவதானிக்கத்தக்கதாகும். இத்தலைப்பே நல்லைக்குமரன் மலரினும் கட்டப்பட்டிருந்தமை கவனிக்கத்தக்கதாகும். இந்நூலின் பிரகாரத்திற்கு பிற்பட திரு.க.சத்திரமெனலிஸ்வரன் தினக்குரல் நாளாந்தப் பத்திரிகையில் நான்கு வார இதழ்களில் தொடர்ந்து 'பாரதியார் போற்றும் யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி யார்?' எனும் தலைப்பில் ஆராய்ந்துள்ளமை நோக்கத்தக்கதாகும் (சத்திர மெனலிஸ்வரன்- தினக்குரல்-17.12.2006 & 12.12.2006 & 21.12.2006 & 28.12.2006). இவ் ஆராய்ச்சியும் தொடர் கேள்வியிணையும் எழுப்பியதாக அமைந்ததே தவிர முழுமைபான தகவல்களின் வழங்கியதாகத் தெரியவில்லை.

பாரதியினால் புகழ்ந்து பாடப் பெற்ற யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி யார்? எனும் கேள்வியினை இ.ந.கந்தசாமி என்பவர் 1961 ஆகஸ்ட் 'ஸ்ரீ ஸங்கா' இதழில் 'ஞானம் வளர்த்த புதுமை' எனும் கட்டுரையில் எழுப்பியிருந்தார் என்பதனை ஏவவே கட்டியிருந்தோம். இதற்குப் பதிலாக பொ.சபாபதிப்பிள்ளை அவர்கள் 'ஸ்ரீ ஸங்கா' மாத இதழில் 1962 ஏப்பிரல் 'பாரதியின் ஞான குருவான யாழ்ப்பாணத்துச்சாமி' எனும் தலைப்பில் ஒரு கட்டுரையினை வெளியிட்டார். இதுவே

அருமைபலகவாமிகளை 'யாழ்ப்பாணத்துச்சாமி' எனப் பதனை முதறிதடவையாக வெளிக் கொணர்ந்த தென்பதும் வரலாற்று உண்மை யென்பது வரலாற்று ரீதியாக பார்க்க முற்பட்ட சத்திரமெளலின் வரலாற்றுத் தெரியாமற் போனது துறதிட்டவசனங்களாகும். மேலும் சுழத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் அருமை பல கவாமிகளை யாழ்ப்பாணத்துச்சாமி என எடுத்தாண்டமை ஒரு திருப்பமுனைப்பாக அமைந்த போதிலும் முழுமையான ஆய்வு நிலையாக அன்றைய காலகட்டத்தில் கைவாசுபதி போன்றோரின் எழுத்துக்கள் அமையவில்லை என்பது 1992ல் யாழ்ப்பாணத்துச் கவாமிகள் சபையினரால் வெளியிட்ட பெற்ற 'பாரதி போற்றிய அருமை பல கவாமிகள்' எனும் நூலில் எடுத்தாளப்பெற்றமையினையும் சத்திரமெளலின் வரன் அறியவில்லைப் போலும். ஏனெனில் அவ்வாறு நூல் வெளிவந்த தென்பதனை எவ்விடத்திலும் இக்கட்டுரையாளர் அறிந்திருக்கவில்லை யென்பது புலனாகின்றது. சபாபதிப்பிள்ளையின் 'புற்றணைக்கரசை' எனும் நூலுக்குப் பிற்பட பல கட்டுரைகளும் நூல்களும் இது தொடர்பில் வெளியானது தெரியாமற் போனது கட்டுரையாளரின் இவ்விடயத் தேடல் நிலையின் போதாத்தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றதெனலாம் (புத்தகத்தலை மிரதேச மலர்-1995, பேராசிரியர் சண்முகதாஸின் மணி விழா மலர்-2001).

எனினும் இக்கட்டுரையாசிரியர் தனது கட்டுரையில் குணராசா குறிப்பிட்ட கருத்துக்களை சீர்தூக்கி நோக்கும் தன்மை அவர் குறிப்பிட்ட செய்திகளையோ தகவல்களையோ ஆதாரமின்றி எடுத்தாள்வது அதன் பொருத்தமுடைத்தன்மைக்குரியதா எனும் வகையில் தனது கருத்துக்களை முன்வைப்பது துணர்வியதான ஆராய்ச்சிப் போக்குக்குரியதாகும். இலங்கையிலிருந்து இத்தியாவிற்குச் சென்ற பலரையும் யாழ்ப்பாணத்தாரண இந்தியர்கள் அழைப்பது

சாதாரணமான தொன்றே. இவ்வகையில் கலட்டிலிலிருந்து சென்று அற்கு சமாதியடைந்த ஆறுமுகசாமியையும் யாழ்ப்பாணத்துச்சாமி என அங்குள்ளவர்களால் அழைக்கப்பட்டிருந்தால் விடப்பிற்குரியதொன்றல்ல. இக்கருத்தினைக் கட்டுரையாளர் நியாயமானதெனவும் மரபுரிமைபுரிமென எடுத்தாள்வது ஏற்கக்கூடியதே (சத்திர மெளலின் வரன் - தினக்குரை-07.01.2007). அதேவேளை அதற்காக அவரை யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியாடு என எடுத்தாள்வது கேள்விக் குரியதெனக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாகும். புதுமையின் ஆறுமுகசாமியைப் பாரதி சந்திக்க வைப்பதாக எடுத்தாலும் கட்டுரையாசிரியர் 'குணராசாவின் எழுத்தின் நவீனத்துவத்தின் புனைவியல் வுத்திகள் மேலோங்கி நிற்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகசாமியின் வைப்புக்கள் கற்பனை கலந்த கருத்தியலாகவே அமைந்துவிடுகின்றது' எனச் சுட்டுவது கட்டுரையாளரின் ஆய்வின் தரக்கறிவைப் பாட்டடைப்புலப்படுத்துகின்றது. மேலும் ஆதாரமற்ற அடிப்படையில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட முயற்சியாகவே இது எடுத்தாளப்படலாம். இதனாலேயே குணராசாவின் முயற்சியை சத்திரமெளலின் வரன் 'தனக்கு உறவினரான யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகசாமியை பாரதியாளின் யாழ்ப்பாணத்துச் கவாமியுடன் இணங்காட்டிப் பெருமை தேடிக்கொள்ள மேற்கொண்ட பகீரதப்பிரயத்தன முயற்சி யென்றே குறிப்பிடலாம்' என்கட்டுறால் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அதே வேளை குணராசா தனது தேடலுக்கு முன்னோடிகளாக அமைந்த விடயங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும் எனும் கட்டுரையாளரின் கருத்தானது ஒருவகையில் இக்கட்டுரையாளருக்கும் பொருத்திப் பாந்தல் பொருத்தமானதொரும.

சண்டொலைக் காட்சியில் ஓயிபரப்பப் பெற்ற சித்தர்கள் பற்றிய விவரணச் சித்திரத்தில் கதிரவேறு கவாமிகளின் சமாதி ஆவயத்தைக் காண்பித்து அதுவே

பாரதியார் குறிப்பிட்ட வாழ்ப்பாணத்துச் சாமியாரெனச் செய்தித் தொகுப்பாளினால் ஆவணி 2011ல் குறிப்பிடப்பட்டமை கவனிக்கத்தக்கதாகும். இத் தகவலானது ஏலவே முற்கேசனால் எடுத்தாளப்பட்ட கருத்தியடிப்படைவியேவே அமைத்தது போல் விளங்கியது. இங்கும் வாழ்ப்பாணச்சாமியாரென எடுத்தாளப்பட்டமைக்கு எந்தவொரு கார்த்திரமான ஆதாரம் எடுத்தாளப்படாமையே குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இத் தன்மைபோலவே இலங்கை அரசாங்கக் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்கழகத்தின் பத்தாம் வகுப்பு சைவநெறிப் பாடப் புத்தகத்தில் (8ம் பாடத்தில்) எங்கள் ஞானியர் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் கடைபிற் சவாமிகள், செல்லப் பா சவாமிகள், யோகசவாமிகள் என்றொரு ஞான பரம்பரையைப் பெற்றுள்ளோம் எனச் சுட்டப்பட்டுள்ளது (சைவநெறி, பத்தாம் பகுப்பு-1985-89). இலங்கையிலே இத்தகைய நூல்திரையை அடைந்த ஒரு ஞான நாமப்பரைக்கு வித்திட்டவர் வாழ்ப்பாணத்துக் கடைபிற்சவாமியேப்பவராவான ஒரு பத்தியில் ஆரம்பித்துவிட்டு, பாரதி அறுபத்தாறில் வரும் வாழ்ப்பாணத்துச் சாமி பற்றிய பாடலடிவான,

—தலைமீதின் விற்றோன்ற வாழ்ப்பாணத்துக்கள்

தெய்வம் மறந்து தீர் ஞானி

சீரம்பற்று நடராச ஓர்ந்தி யானை

மாவியைக் கையெற்றும் ஞானத்தோணி

யாபந வையிலேனும் மர்வையானை

கவியைத் தடங்கலையே மீன்கள் யாபு

கருகின் கூழ் பூவையிலே அலைகைக் கண்டேன்”

“தங்கத்தாரப் பழமை செய்தும் சிறநல்க்கம்

சமைத்துவாழ் நினைந் தாவையேப்பாற்றும்

தங்கமுறு மீதுர் மலர் மலிவிடுகின்றார்

தொழுவ ஏற்றாணும் கைக்குப் பார்மீகம்

மங்ககைத் தீர் திருவிழியும் கருகைப் பெய்யும்

னானை மேல் வாழ்ப்பாணத்துக்கள் தன்னைச்

சம்பலையென் றெற்றோணும் ஒன்றே கொண்டு

ஏனைடைத்தும் கருகைகள் சீர்வசித்தீ”

எனும் பாடலினைப் பிரகரித்துள்ளனர். இதனைப் படிப்பவர்களுக்கு கடைச் சவாமிகளும் வாழ்ப்பாணத்துச் சவாமிகளும் ஒருவரோ எனும் மயங்கலியைக்கு இட்டுச் செல்ல வாய்ப்பாய்ந்தது. இத் துணையிட வேறுவரும் இவ்வாறான கருத்தினைக் கொண்டிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. பாடநூற் குழுவினர் எவ்வகையில் இவ்வாறான கருத்தியைப் பெற்றுக் கொண்டார்களென்பதற்கும் தக்க ஆதாரமில்லை. இவ்வாறான கருத்தின் சாத்தியத் தன்மையை ஆராய்ந்து நோக்கின் வாழ்ப்பாணத்துக் கடைச் சவாமிகள் வாழ்ப்பாணத்துச் சவாமிகளாக இருத்தல் அசாத்தியமென்பதைக் காணலாம். கடைச் சவாமிகளின் பிறந்த ஆண்டு தெரியாவிடினும் அவர் ஏறத்தாள 1862ம் ஆண்டளவில் இலங்கைக்கு வந்தவரென்பதும் முப்பது ஆண்டுகள் வாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்ததுடன் 1891ம்முட்டாறில்சைவத்தின்சமாதியடைந்தமை அறியத்தக்கதாகும் (குலரத் தீர்னம், கா.சி-1975-14). அதேவேளை மார்ச்சு 1882ல் பிறந்த பாரதிக்கு கடைச்சவாமிகள் சமாதியடைந்தபோது ஒன்பது வயதாகவே இருந்திருக்க வேண்டும். பாரதி புதுவையில் வாசம் செய்த காலம் 1908 இலிருந்து பத்து வருடங்களே. எனவே ஐயுறுவையில் அவனைக் கண்டேன்; எனும் பாரதியின் கூற்றுக்கு இத் நிசங்கு பொருத்தாதென்பது தேட்டத் தெளிவாகும். அதேவேளை தன்மையைப் பவன்பாட்டியுள்ள இலங்கை அரசாங்க வெளியீட்டுத் திணைக்கழகத்தின் 11ம் தரம் சைவநெறிப் புத்தகத்தில் (14ம் அத்தியாயத்தில்) முற்படக் குறிப்பிட்ட கருத்திலிருந்து மாற்றமுற்றதுடன் வாழ்ப்பாணத்துச் சவாமிகள் பற்றி பாரதியார் பாடிய இரு பாடல்களையும் குறிப்பிட்டு வாழ்ப்பாணத்துச் சவாமியார் பகுத்தித் துறையில் வியாபாரிமுறையில் வாழ்ந்த அருளம்பல சவாமிகளா? அல்லது கலட்டியில் வசித்த ஆறுமுக சவாமிகளா? எனக் கேள்வி எழுப்பி அறிஞர்களிடையே வேறுபட்ட கருத்துண்டென எடுத்தாளப்பட்டமை காணலாம்(சைவநெறி, தரம் 11-2009- 89-90).

இதுவரையில் நோக்கிய கருத்துக்களிலிருந்து பாரதியாரின் யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமியுடன் இனம் காட்ட முற்பட்ட கதிரவேலு சுவாமிகளும் பொருத்தமானவர்களாக அமையவில்லையென்பது தெளிவிற்குரியதாகும். பாரதியாரின் யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி அவ்வாய் வடக்கு வியாபாரி மூலவைவர் சார்ந்த அருளம்பல சுவாமிகள் என்பதில் ஐயமில்லை. இதனையே "பாரதி போற்றிய அருளம்பல சுவாமிகள்" நூலில் 'நயக்கம் வேண்டாம்' எனும் உப தலைப்பின் கீழ் "இதுகாறும் கூறிய கருத்துக்கள் அனைத்தையும் ஒருங்கே கொள்ளும் போது பாரதியாரால் பாடப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்துச்

சுவாமிகள் அருளம்பல சுவாமிகளே எனக் கொள்வதில் தவறாகாது எனக் கொள்ளும் முடிவிலே எந்தவித தயக்கமும் கொள்ள வேண்டியதில்லை யன்றோ? தக்க தடைகளும் சான்றுகளும் கூடிய மறுப்புக்களும் இருப்பில் அறிஞர் அவற்றைக் கருவதற்குக் தயக்க வேண்டா" (ஞானகுமாரன்.நா-1992-41) எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அருளம்பல சுவாமிகள் சமாதானடைந்து எழுபத்தைந்து ஆண்டுகள் பூரணமாகின்ற இவ்வாண்டிலாவது யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகள் அருளம்பல சுவாமிகளே எனும் முடிவில் ஆர்வாளர்கள் தெளிவுடையவர்களாகுக.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. அருளாணந்தா.சுவாமி, யாழ்ப்பாணத்து மெனைகளுவின் எந்த கருக்கம் - மீண்டும் அருள் தர வந்தேன் 2004, வியாபாரிமூலம், பருத்தித்துறை. குணராஜா க, யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுக சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுக சுவாமிகள் அறக்கட்டளை சபை ஆகஸ்ட், 2006
2. குறைத்தினம், கா.சி, கடைபிற்குவாமிகள், மீண்டும் வெளிப்பீட்டு, யாழ்ப்பாணம் 1975
3. சாவலந்நரி, புத்தாம் வகுப்பு, கல்விவெளிப்பீட்டுத் திணைக்கழகம், கொழும்பு, 1985
4. சாவலந்நரி, தரம் II, கல்வி வெளிப்பீட்டுத் திணைக்கழகம், கொழும்பு, பதிப்பு -3, 2009
5. ஞானகுமாரன்.நா., பாரதி போற்றிய அருளம்பல சுவாமிகள் 1992 யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகள் சபை, பருத்தித்துறை.
6. ----- (புதிப்பரிப்பி) சி.வே.அருளம்பல சுவாமிகள் அருளின் செய்த மண் விண் விளையலை 2000 இந்துமையப் பேரவை யாழ்ப்பாணம்
7. குருகவி.சி.வஸ், 'பாரதி கவிதை சித்திகள்' 2002 குறிஞ்சி, சென்னை
8. ----- 'புதுசீனி சித்திகள்' 2003 கிருஷ்ணா பிரஸ், சென்னை
9. பாரதியார் பாடல்-பாரதி அருபத்தாறு
10. சம்பவசுபாசுகள், வீரகேசரி பத்திரிகை, 31.1.1982, 07.02.1982
11. இராமச்சந்திரன்.க, பாரதியார் யார்? ஆகம் ஜோதி 15.5.1963
12. ----- ஆகம் ஜோதி மாத இதழ் 'வானகணி பாரதி போற்றிப் பாடிய யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி இவரே' சித்திதரை 2006 ஏன் 13 ப 23-29
13. ஈழத்துச் சோழ, 'புதுயுக ஈழச்சி பாடும் ஈழத்து இலக்கிய மாநாடு' ஈழநாடு -5.5.63

14. குணராச க, பாய்ப்புலாணத்தது சிறுமுக கவாசிகள், நல்லைக்குமரன் மலர் இதழ் 14- 2006
15. கைலாசபுதிக, ஞானியரின் நட்புறவு-தினகரன் 7.5.63
16. சந்திர மெளலிசெல்லன், பாரதியார் மேற்றும் பாய்ப்புலாணத்தல் கவாசீ யார்? தினக்குமர்- 17.12.2006 24.12.2006 31.12.2006 7.1.2007
17. சிவத்தம்பிக, இலக்கிய வளர்ச்சியில் இன்மொரு கட்டம்- தினகரன் 7.5.63
18. சிவஞான சந்திரம், மக்கள் இலக்கிய விழா - ஈழநாடு - 6.5.63
19. ஞானபாலசுலன்.க, பாய்ப்புலாணத்தல் சாசியார் பருத்தித் துறையை மேர்ந்தவடு -சுதந்திரன் - 19.5.1963
20. பசுராச ஞாத்தி, பாரதியாருக்கு இழுக்கிற்படுத்தன பருத்தித் துறையில் ஈழநாடு? சுதந்திரன்-5.5.63
21. பருத்தித்துறை ரெடுகே அலர்9999பருத்தித்துறை, மேராசீயார் கலைமுகவாசிகள் மலர் விழா மலர் (200) நூல்வியடி.